

Joann Sfar & Lewis Trondheim

Donjon

~ EENDENHART ~

UITGEVERIJ

M

Joann Sfar & Lewis Trondheim

ZENIT 1
~ EENDENHART ~

UITGEVERIJ

M

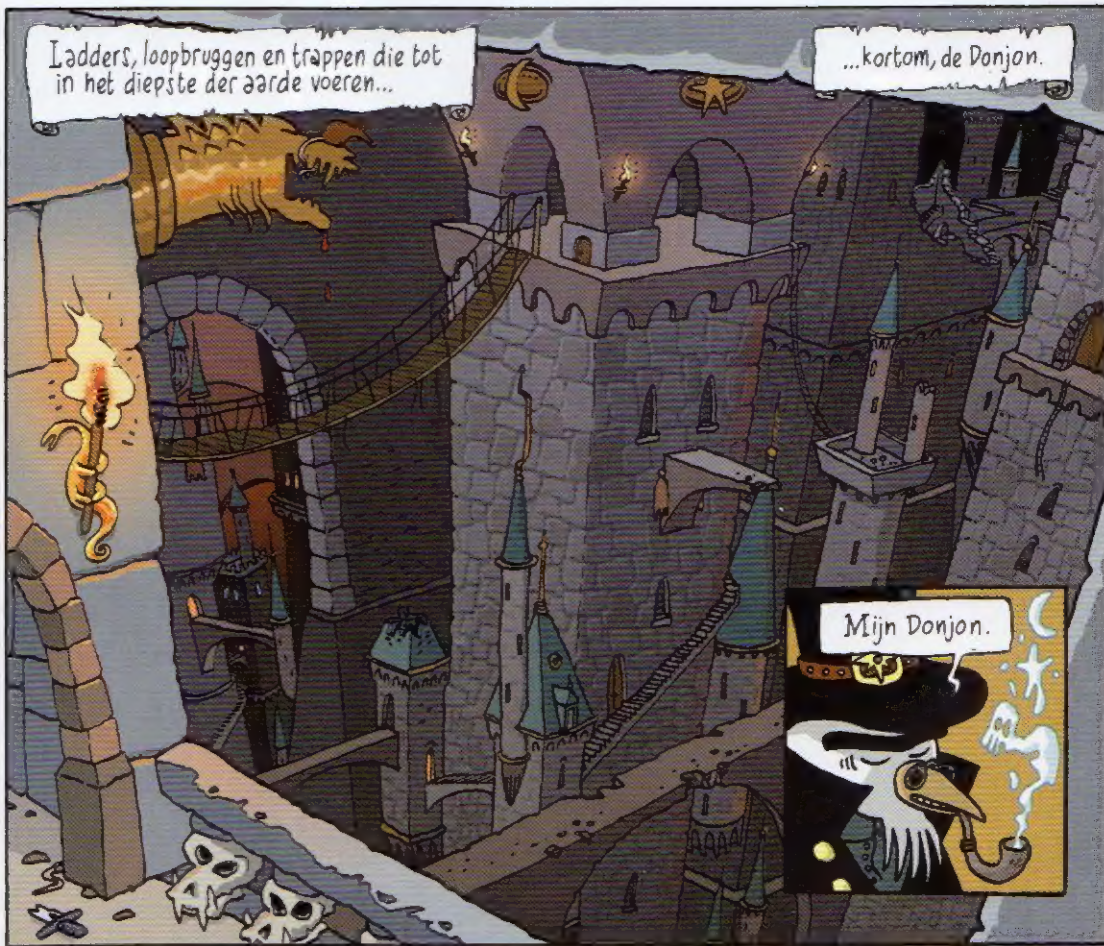
Vier zwarte torens, waar-
van de hoogste op tien
dagen gaans te zien is...

Een loden deur, diep
in het hart van een
stinkend moeras...

Kilometerslange gangen, bedekt met mos en muursalpeter...

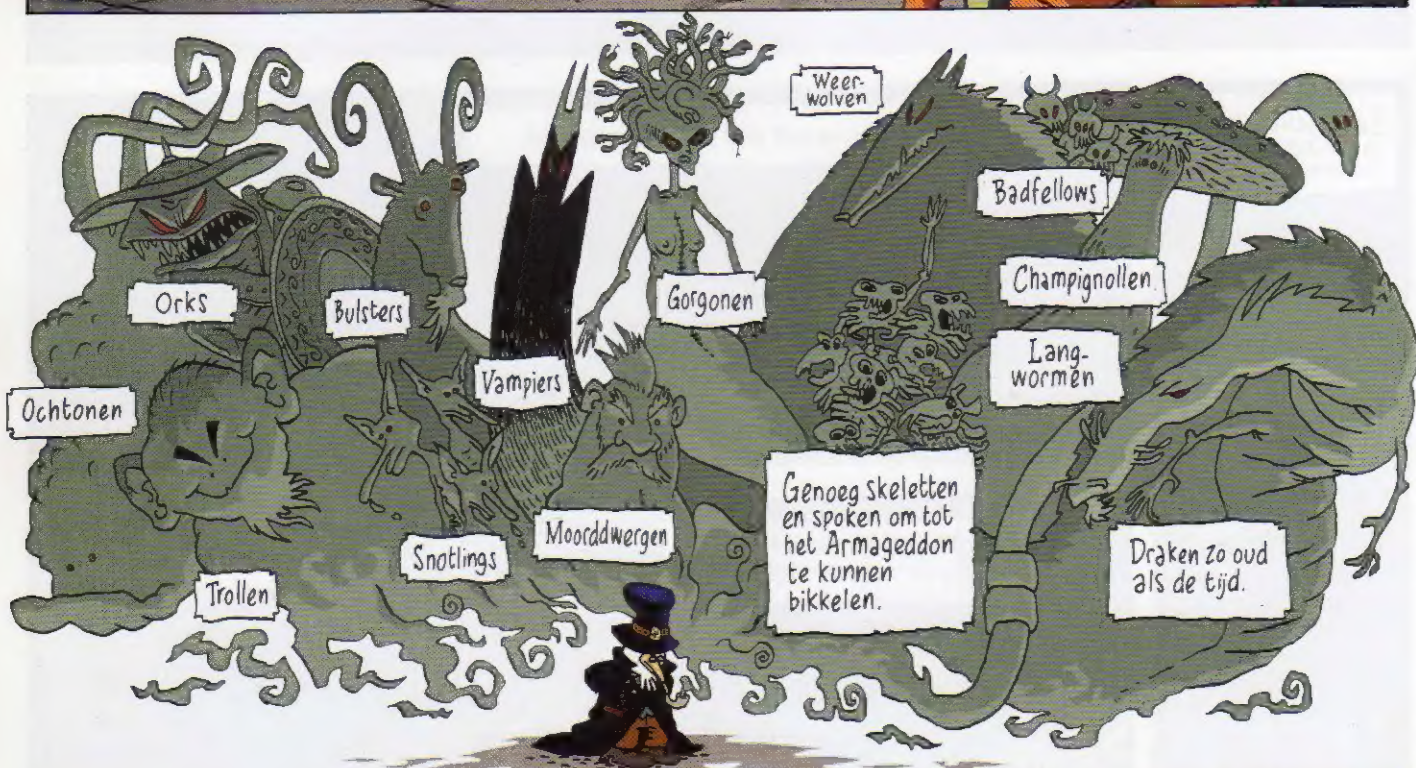
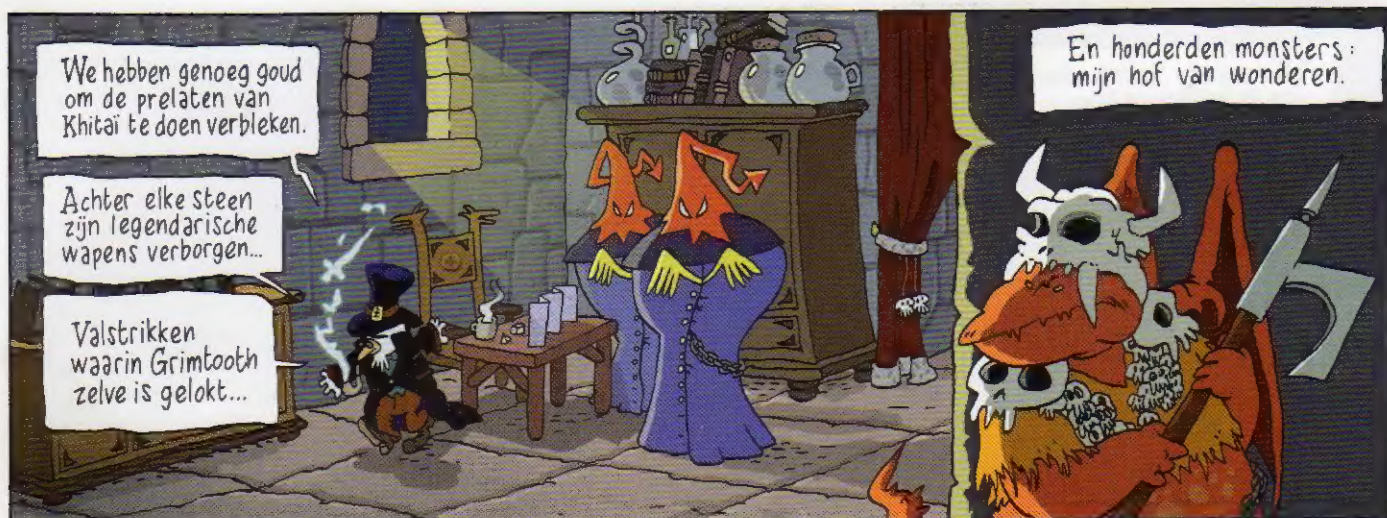
Ladders, loopbruggen en trappen die tot
in het diepste der aarde voeren...

...kortom, de Donjon.

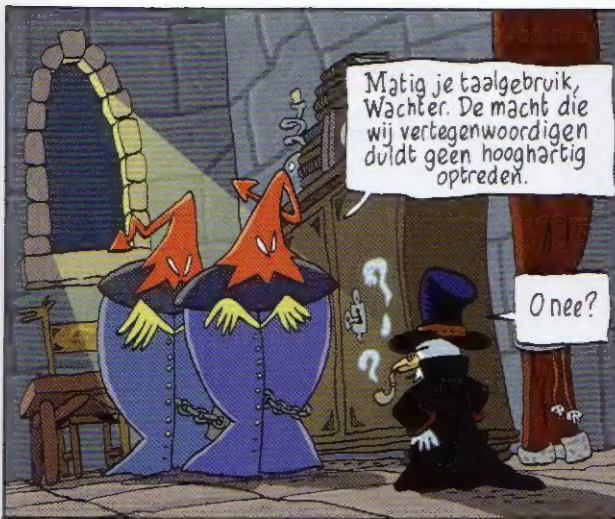

Mijn Donjon.

Matig je taalgebruik, Wachter. De macht die wij vertegenwoordigen duldt geen hooghartig optreden.

O nee?

Welnu, ik duld niet dat men mij komt vertellen wat ik moet doen.

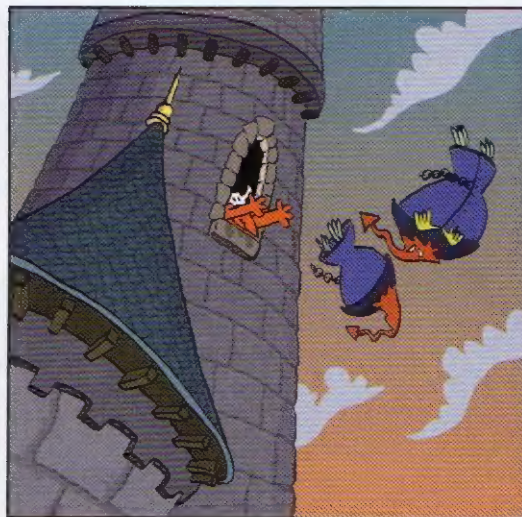
Marvin!

Begeleid deze heren naar de dichtstbijzijnde uitgang.

Heren...

Mmh... Heel vervelend...

Ik weet niet wie die puntmutsen zijn, maar iets zegt me dat ze terug zullen komen.

Ja, ja... ze komen zelfs heel snel terug!

Tja... ze komen terug.

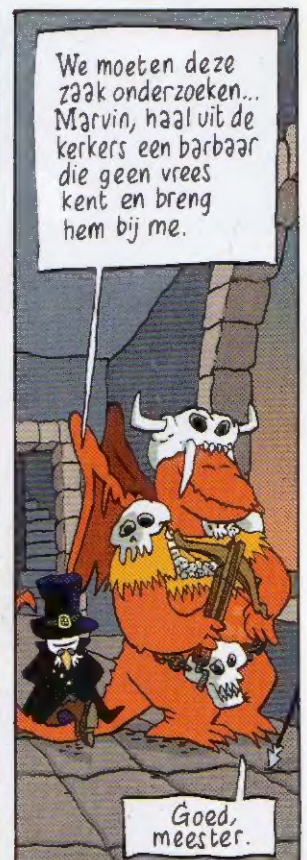
In grote aantallen.

Het spijt me, vogeltjes, maar ik ben net zo goed in kruisboogschieten als in kaakbreken!

SCHAK

We moeten deze zaak onderzoeken... Marvin, haal uit de kerkers een barbaar die geen vrees kent en breng hem bij me.

Goed, meester.

Het bevel van de Wachters brengt opschudding teweeg in de onderaardse kerkers: eerst Kadmium, de keldermeester...

Sinds de hongersnood van de afgelopen Wehk, hebben we geen gevangenen meer, Heer Marvin. Ze zijn allemaal opgegeten. U kunt beter gaan kijken bij de verse aanvoer.

...Vervolgens Alcibiades, de gnomonist, beheerder van de kristallen bollen.

Vanuit deze ruimte kunnen we alle bezoekers van de Donjon bespieden.

Op dit moment zijn er precies 576 nog levende avonturiers binnen onze muren. Ik tel de gezombificeerden uiteraard niet mee. Het zijn hoofdzakelijk hersenloze krijgers of geman-keerde tovenaars van het ik-smijt-liever-met-een-paar-voorbollen-dan-dat-ik-een-goed-boek-lees-type. Saai. Lucratief, maar saai.

Hee! Klets niet zo veel. Zoek liever een goeie barbaar.

Daar! Ababakar Oktopoesy, vorst zonder vorstendom, die de graven der koningen met sandalen treedt.

Wat ben je toch dichterlijk.

Welnee, dat staat op 'n inschrijvings-formulier.

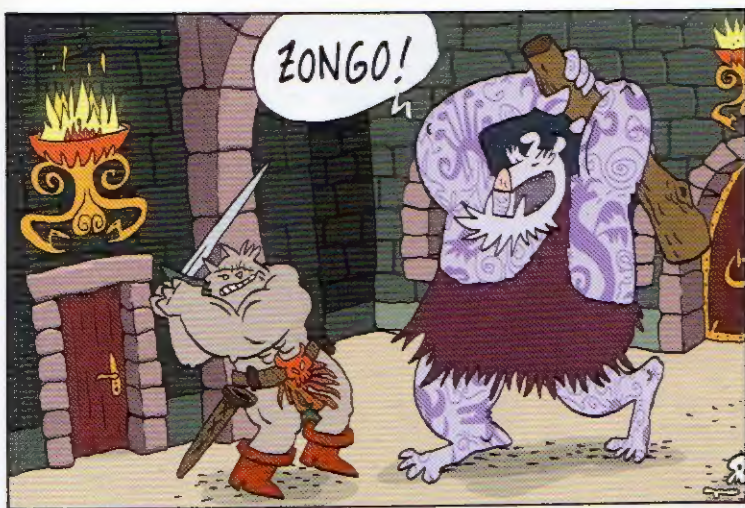
Is het een sterke knaap?

Kijk zelf maar.

Heel goed. Laat hem meteen komen.

En zorg dat niemand hem beschadigt.

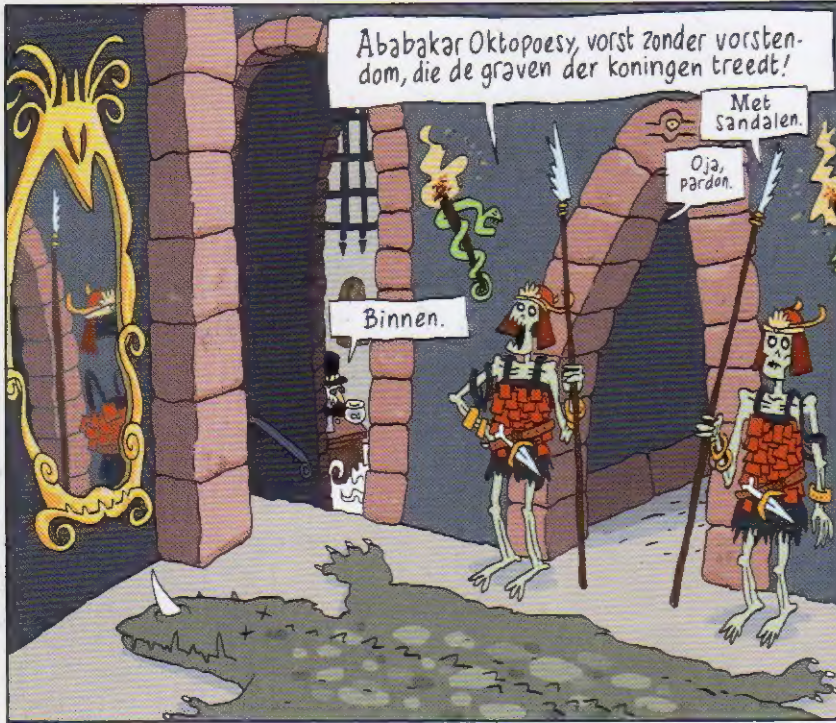

Toe dan,
verdorie...
Kom, Zongo!

Niks mee te beginnen... Hij is zo dom als
het achter eind van een varken... Ik moet
gauw iets verzinnen, anders sturen
ze me naar Peking...

Ababakar Oktopoesy, vorst zonder vorsten-
dom, die de graven der koningen treedt!

Met
sandalen.

Oja,
pardon.

Binnen.

Bij Kihën!
Ik heb honger,
verdessert!

Ik hoop dat
ik niet voor
niets wordt
gestoord.

Opzij, weerzinwekkende zak vol knefels.
Maak plaats voor mijn viriliteit!

Hm... Ga
zitten
en stop
een pijp,
barbaar.

Glups...
de Wächter!

Eh...hallo,
ouwe
jongen...

Je bent hier gekomen om
roem en rijkdom te ver-
garen. Dat komt goed uit,
want ik heb een zeer deli-
cate missie voor je.

Onbekende mannen
proberen mijn belangen
te schaden. Je kunt ze
herkennen aan hun
rode kap en een
vreemd symbool op
hun borstpartij.

Ah...
stellietje
uit-
slovers...

Ik wil dat je ze vindt en af-
slacht tot de laatste man,
barbaar!

Wat denk je ervan?
Is dat iets voor jou?

KHOF
KHOF

Hoest je, barbaar?

Eh, ja... de
tabak van
de steppe
is minder
scherp dan
die van u.

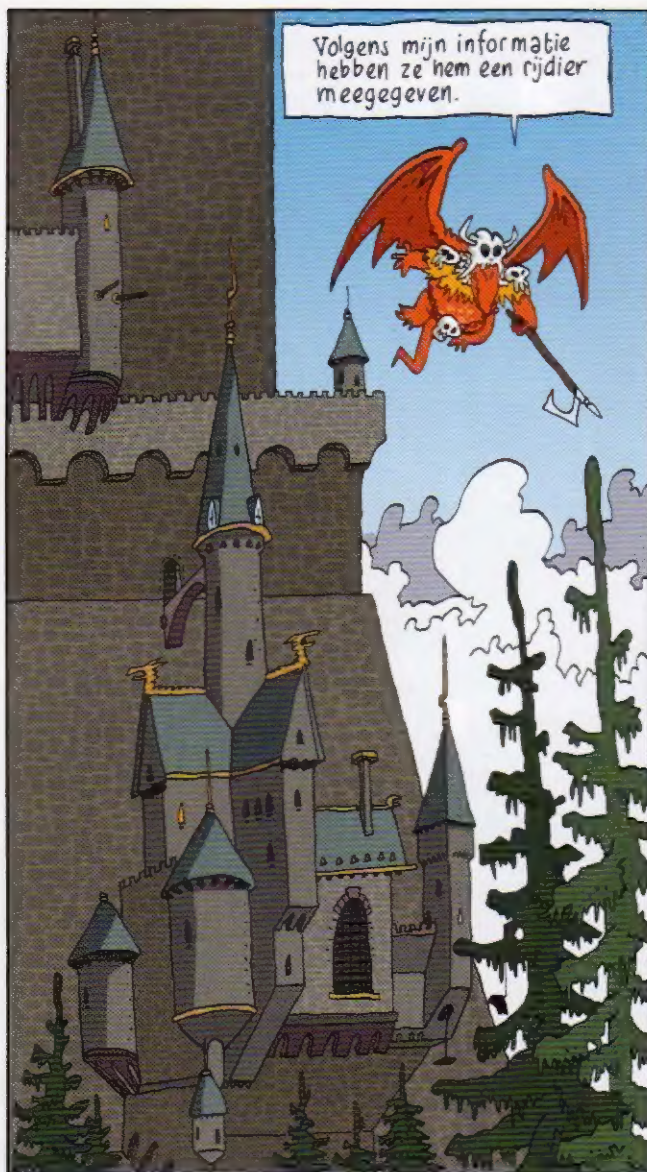
Laat ons met
die hoest onze
overeenkomst
bezegelen!

O ja!

Volgens mijn informatie hebben ze hem een rijdier meegegeven.

Waarschijnlijk een hippodont... Alleen een hippodont kan door een moeras waden en ongemerkt een stad binnengaan.

Of ik moet afgaan op het gekerm van de stervenden... Waar die barbaar langskomt, richt hij natuurlijk een bloedbad aan.

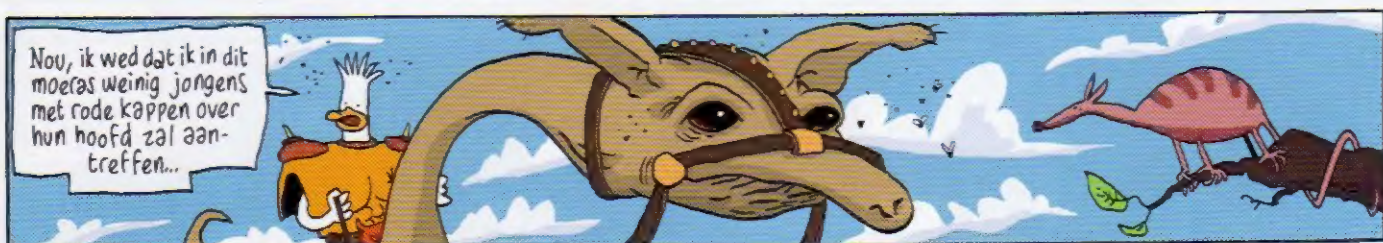
KLAP

KLAP

KLAP

Ifff... Smerige muskieten...

KLAP

Nou, ik wed dat ik in dit moeras weinig jongens met rode kappen over hun hoofd zal aantreffen...

Agh... Wat een stom beest...

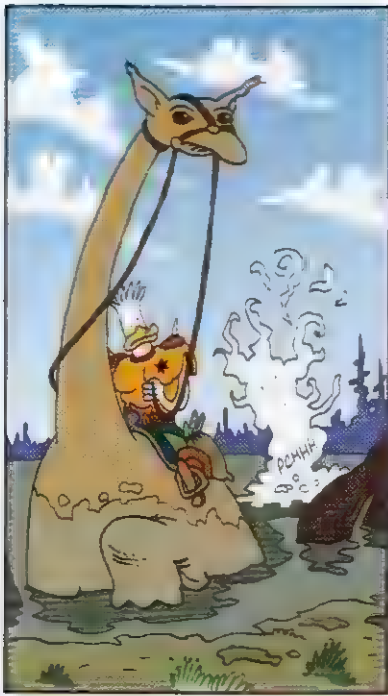
Je ziet toch dat je daar niet langs kunt!

Ga terug!

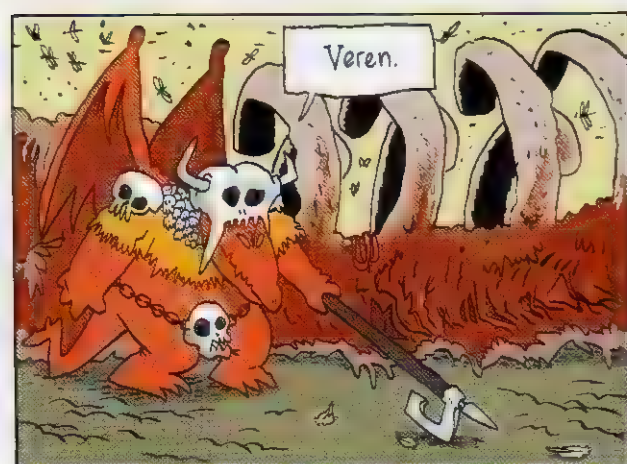
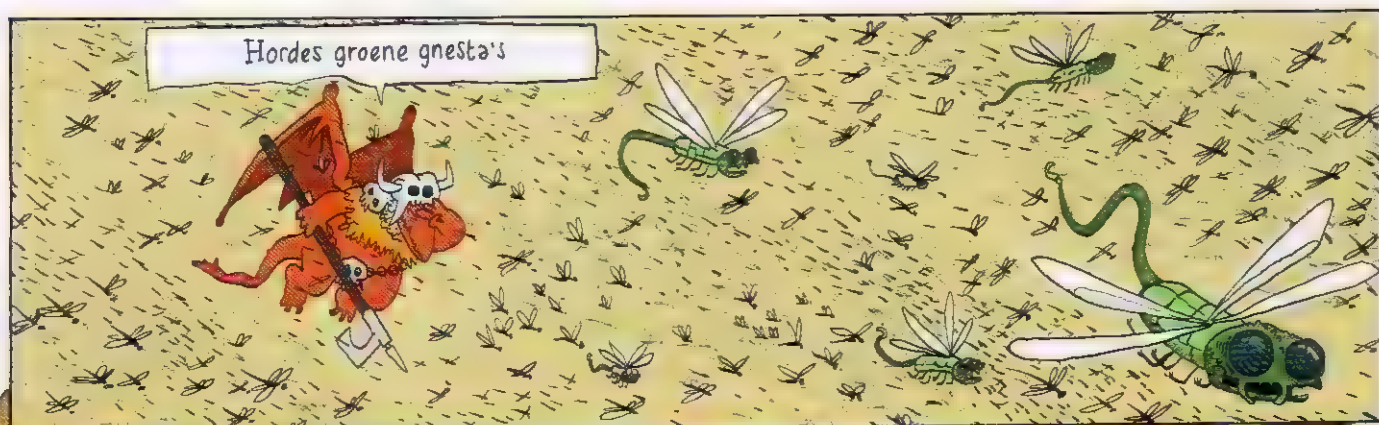

Tss... Ik kan niet zeggen dat je me het leven er gemakkelijker op maakt...

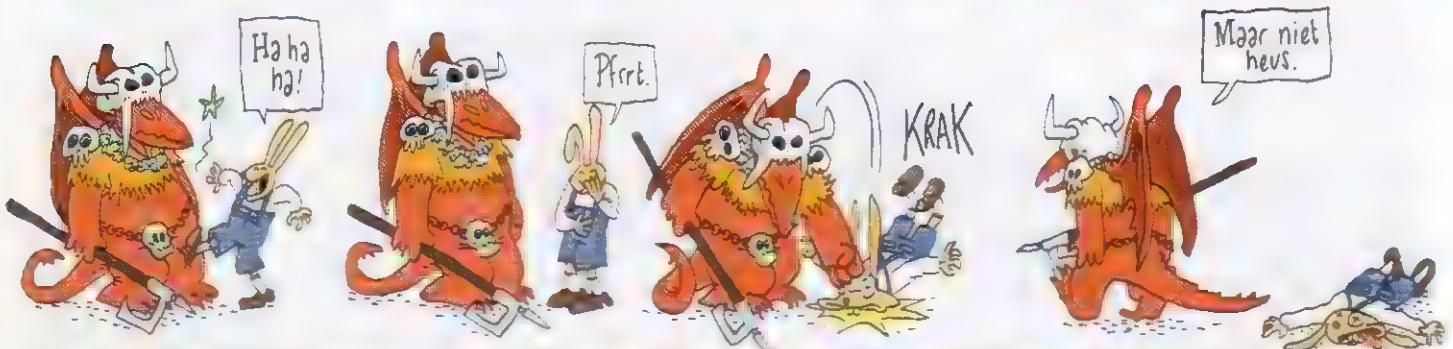

Niet ver van daar, in een knekelhuis, annex open riool...

Goed jullie weer te zien, broeders. Moeten onze bijeenkomsten altijd plaatsvinden in dit soort naargeestige oorden waar het nog kwalijk ruikt ook?

Dat is een goed punt. We zetten het de volgende keer op de agenda.

Welnu, geheime gezante, vertel over die Donjon!

Een lustoord! Er zijn doden in onvoorstelbare hoeveelheden... En de grond sopt van het bloed...

Genoeg om ons tot in lengte van dagen te goed te doen.

Maak me los, geef me een bijl en ik maak gehakt van jullie!

Van wie zijn die uitstekende voeten en die meisjesstem?

Van een eind uit de Donjon. Ik dacht dat hij ons misschien informatie zou kunnen geven.

Niets! Ik zwijg als het grät!! Hahaha!

We hebben geen behoefte aan informatie. We weten alles. Bind 'm aan het klaprad tot de dood erop volgt.

Huh?!

Nee! Ik, eh... ik heb onschatbare informatie! Schenk me het leven en ik zeg alles...

Hij die gaat sterven past het te zwijgen.

Ik kan ook...

Bek dicht!

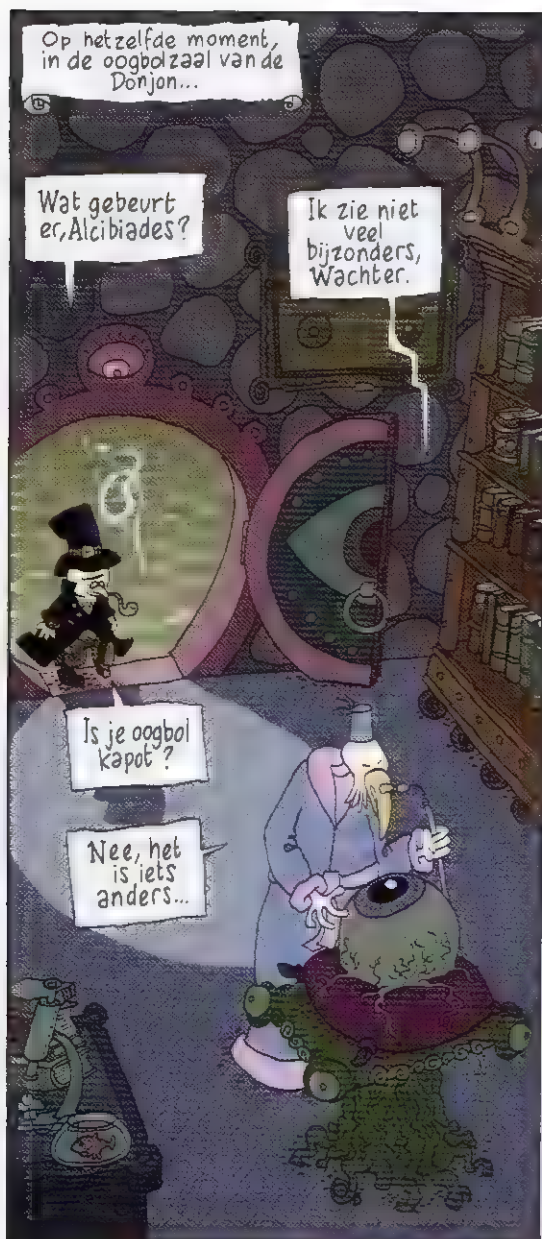
BONK

Ojee... hij is al dood...

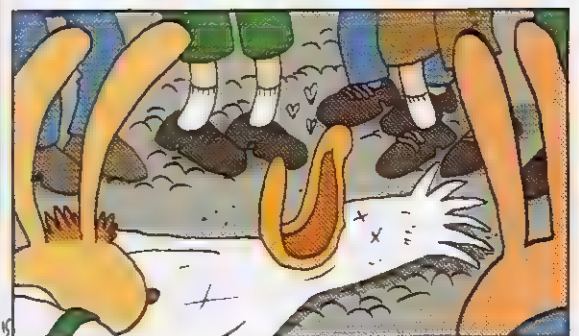
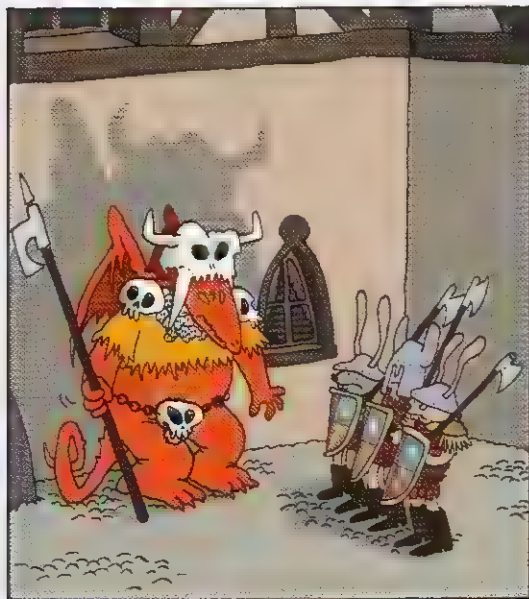
Eh, bah... Ik had alles al klaargezet...

Kunnen we het niet alsnog doen?

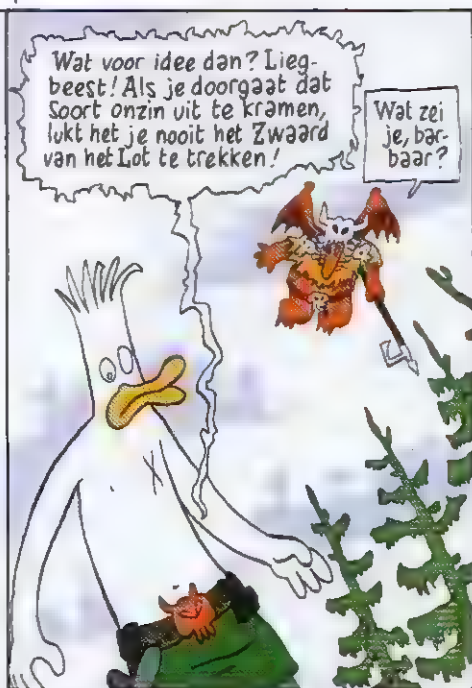

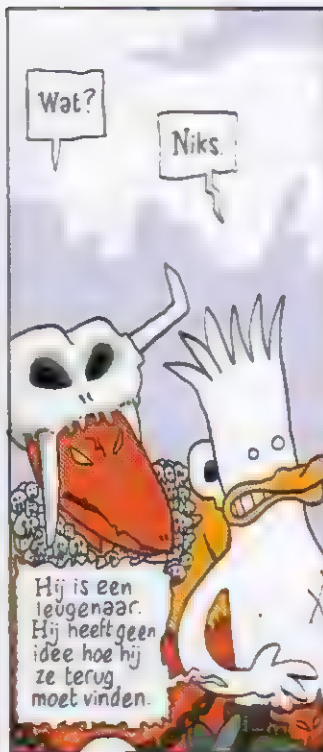

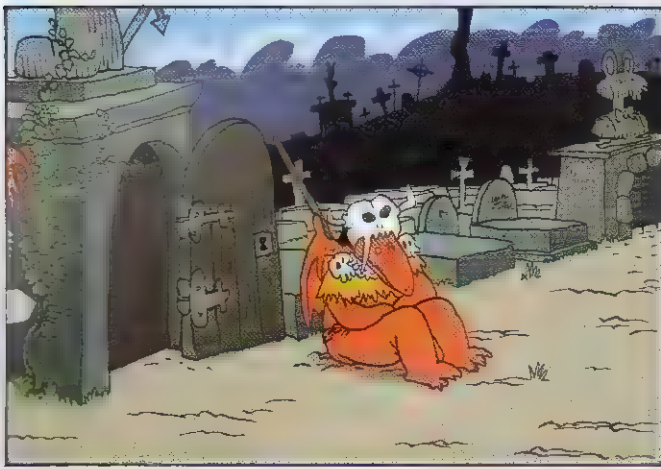

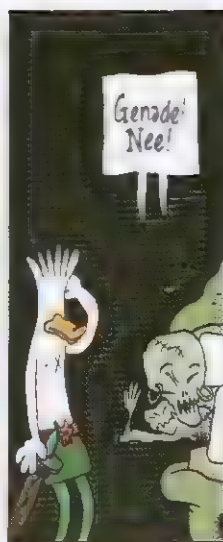

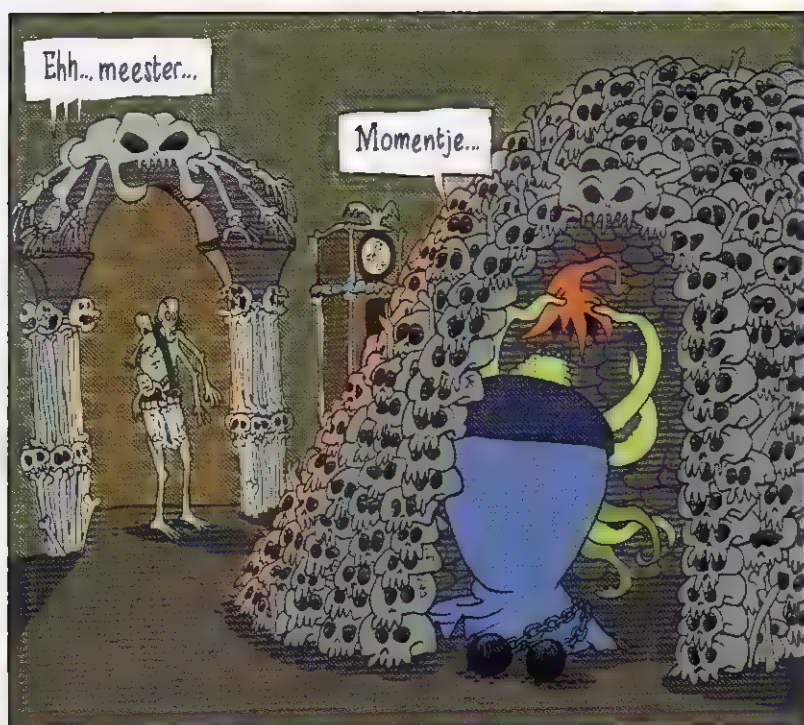

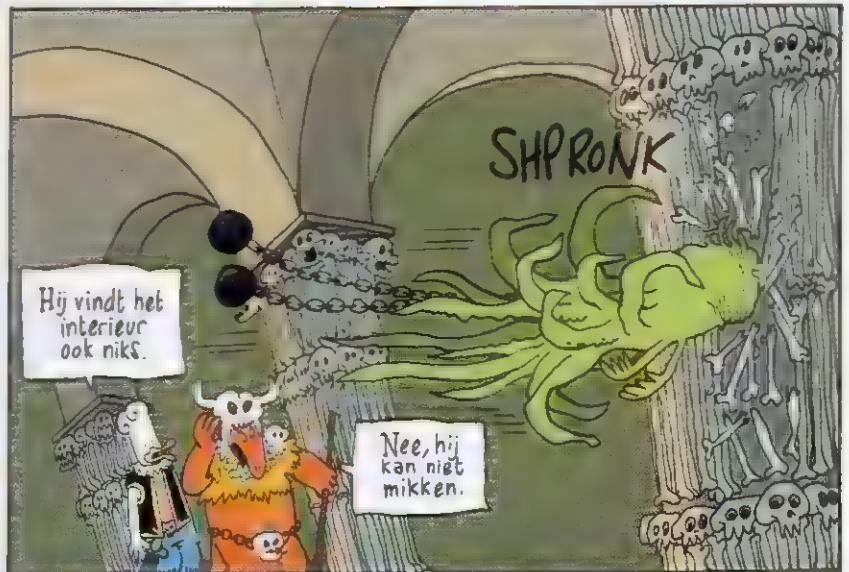

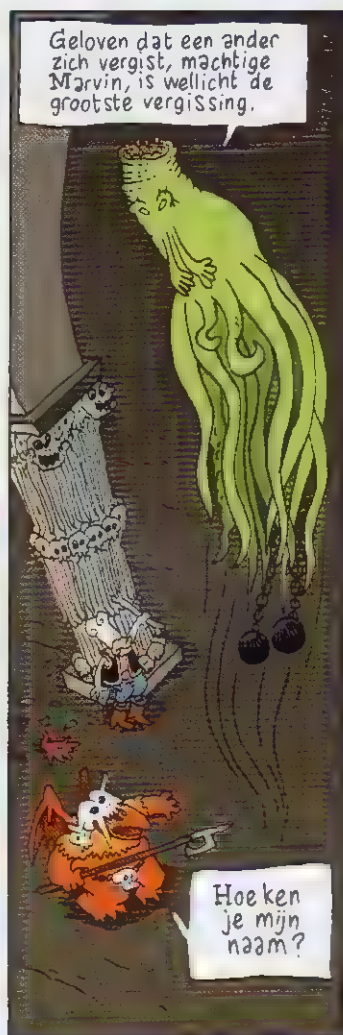

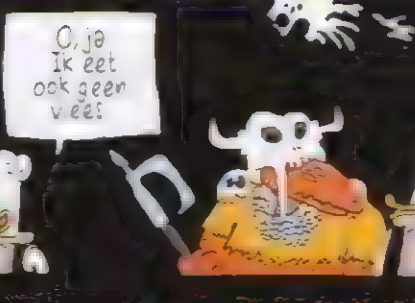
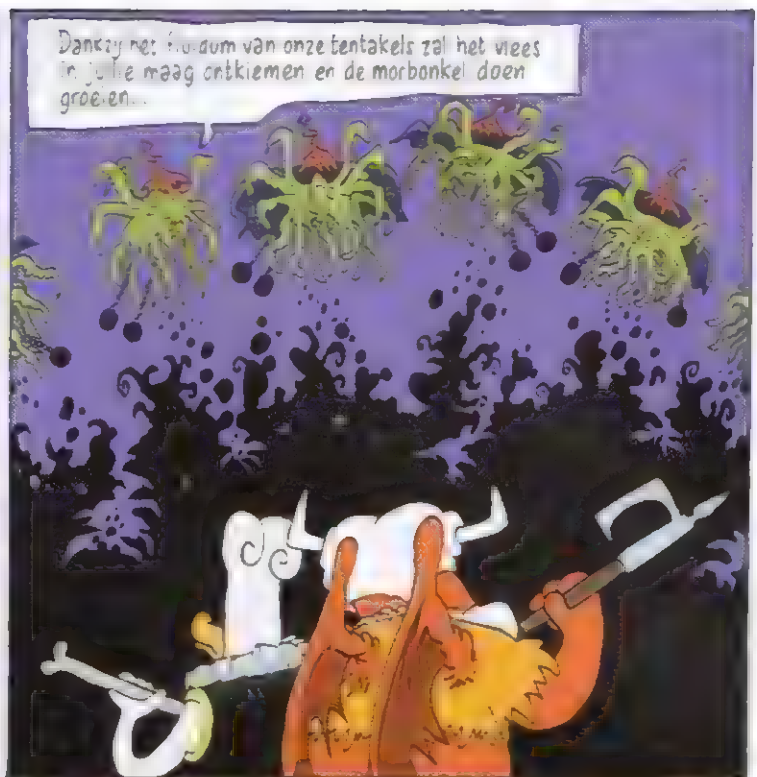

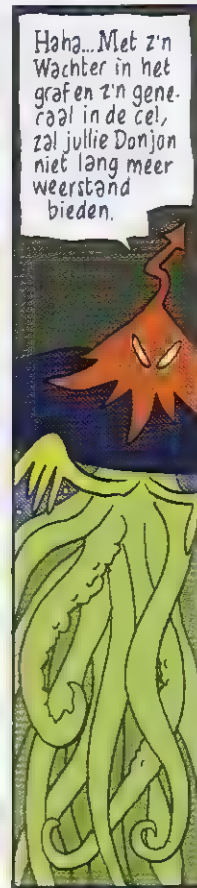
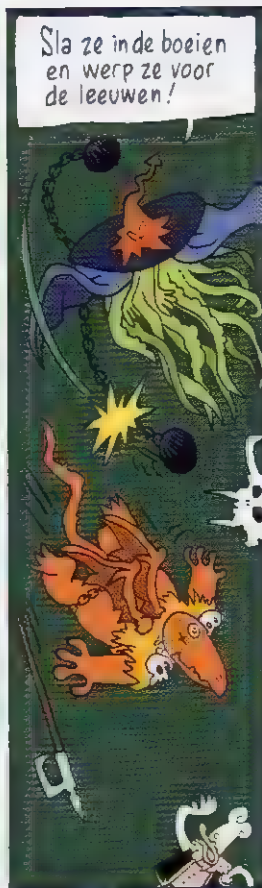
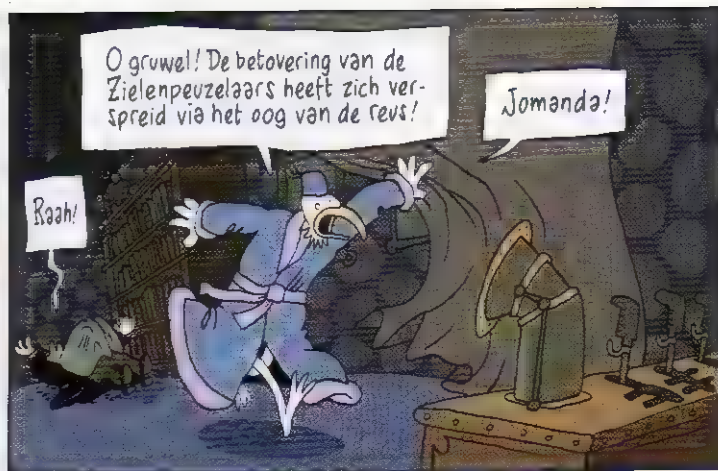

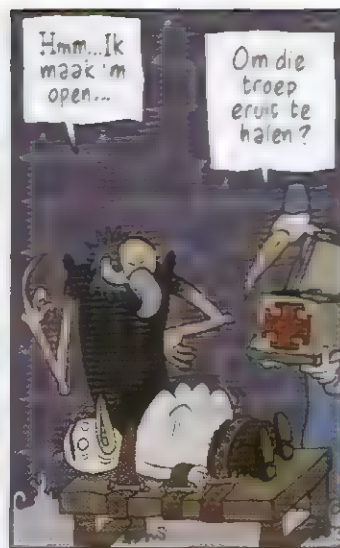

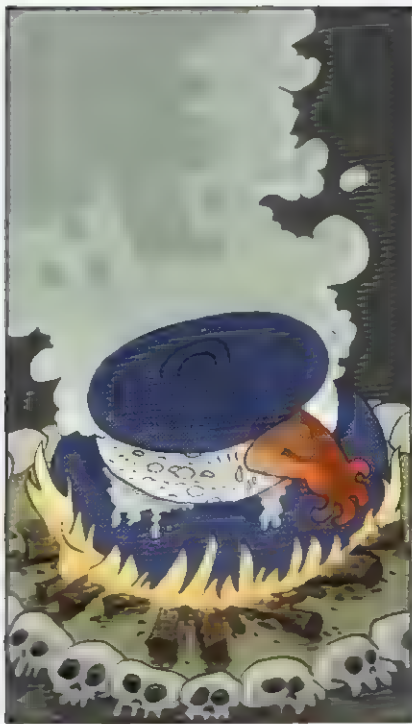

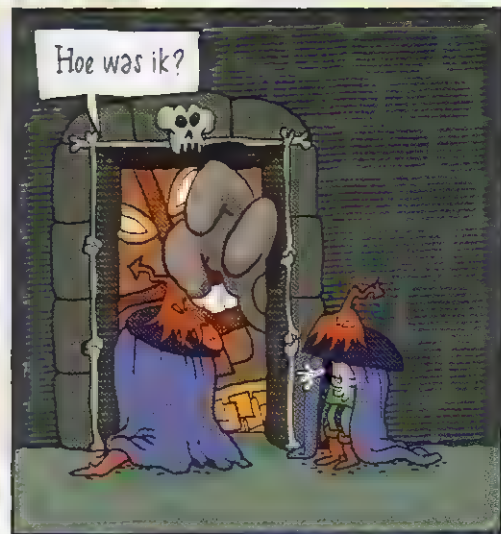
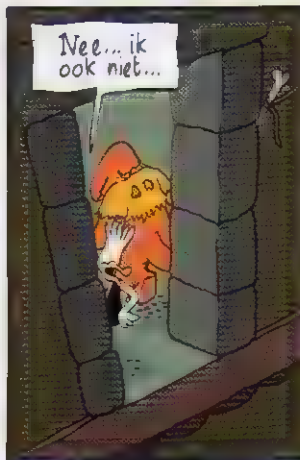
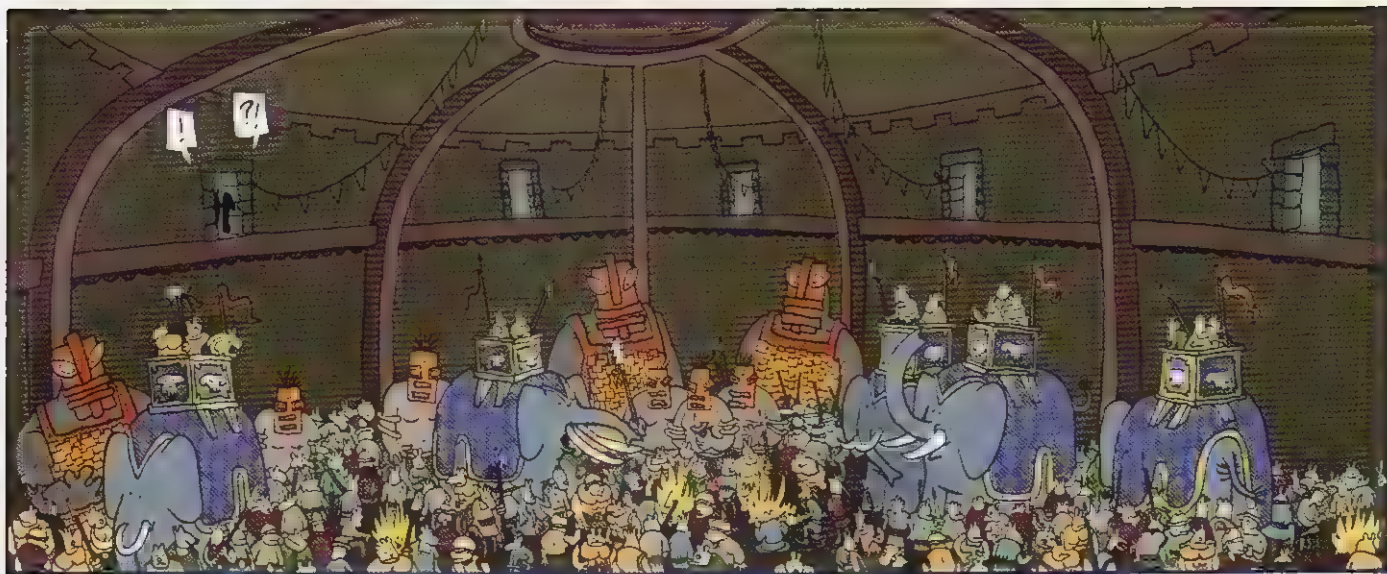

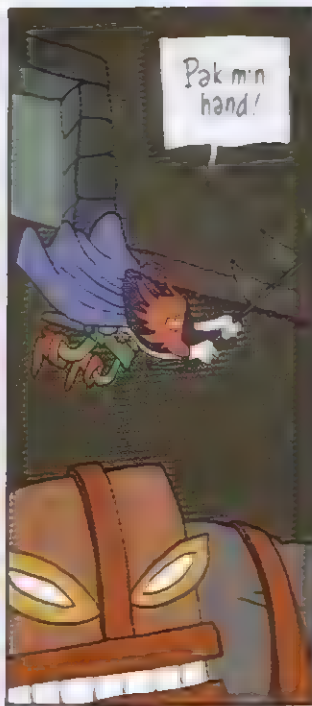

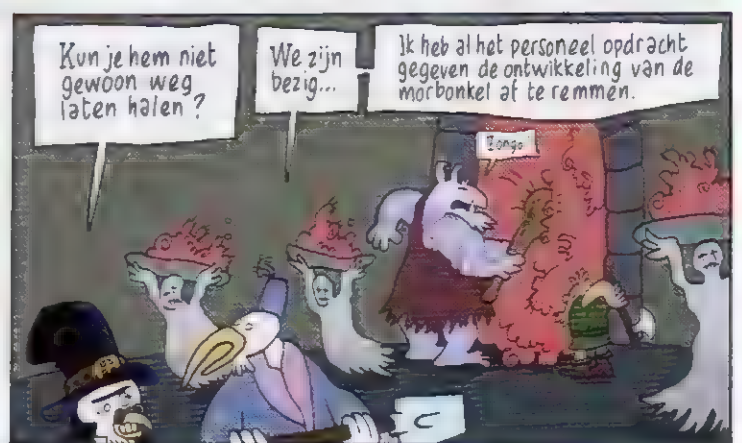
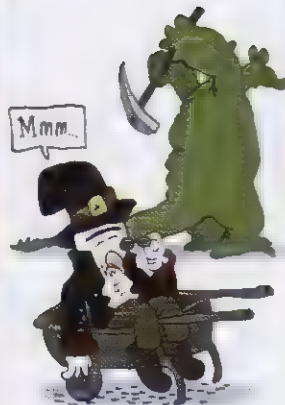

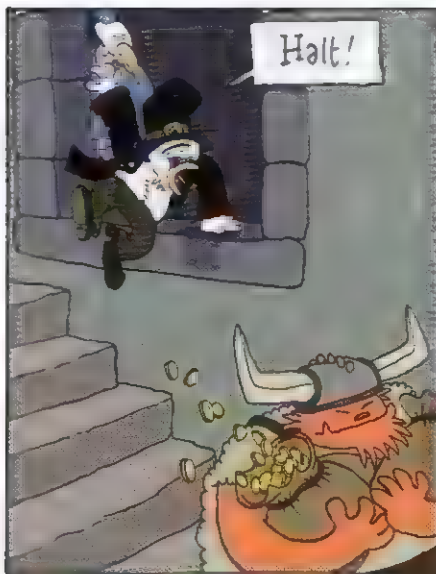

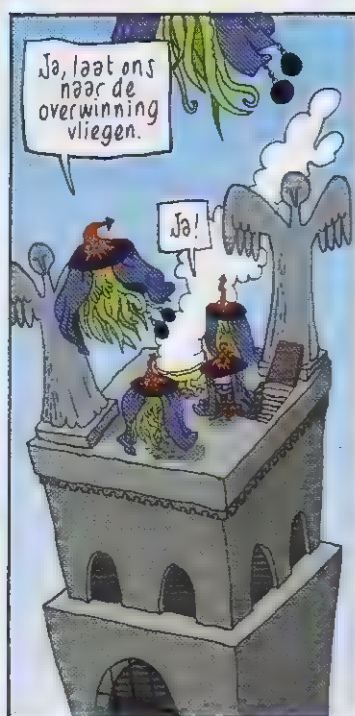

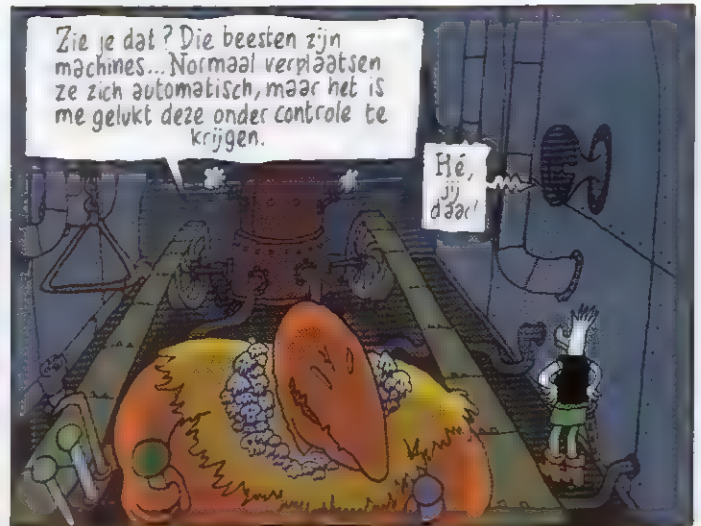
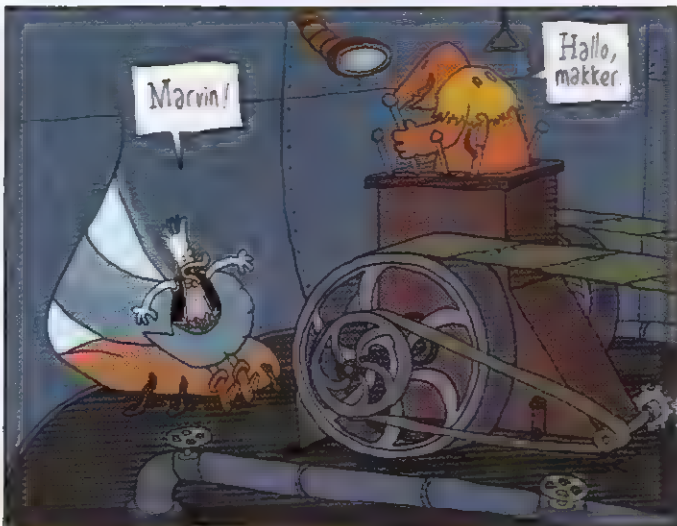
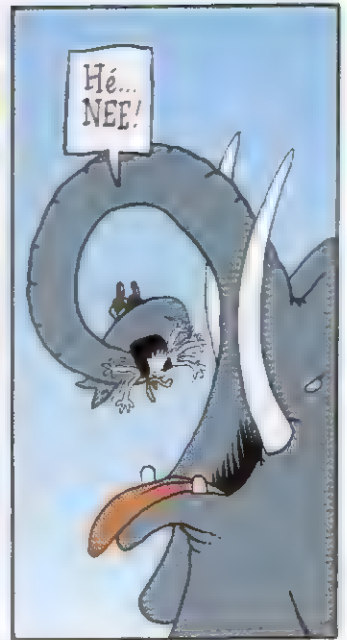
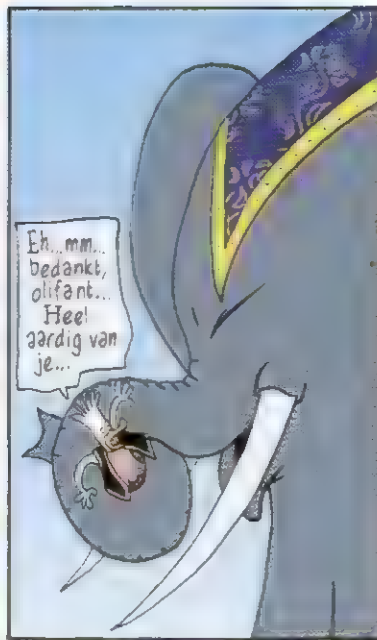
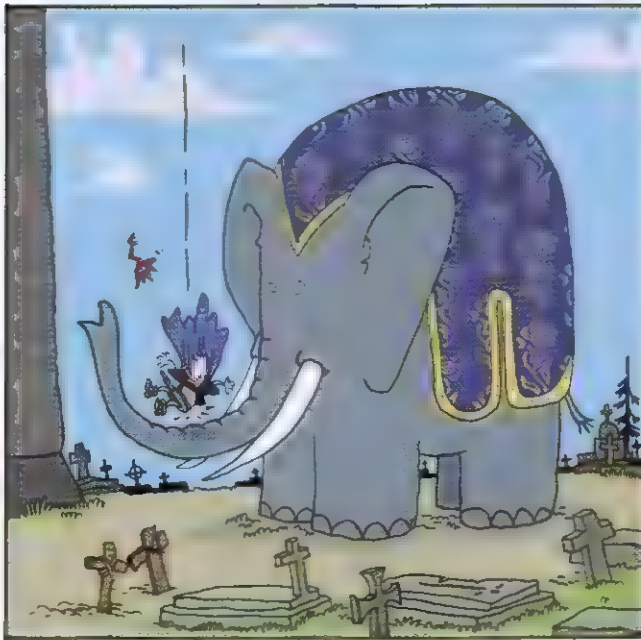

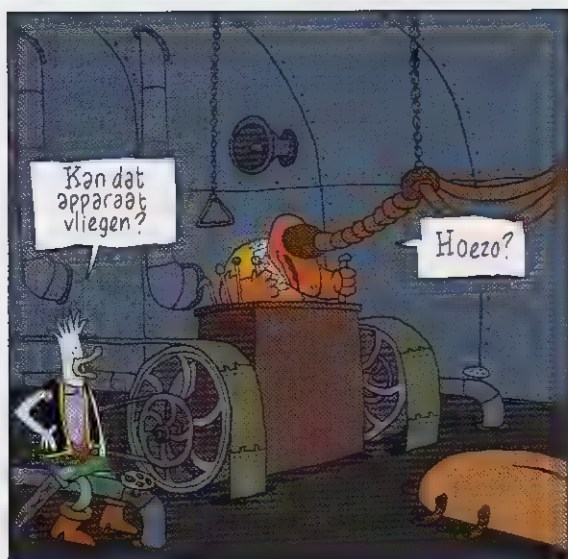

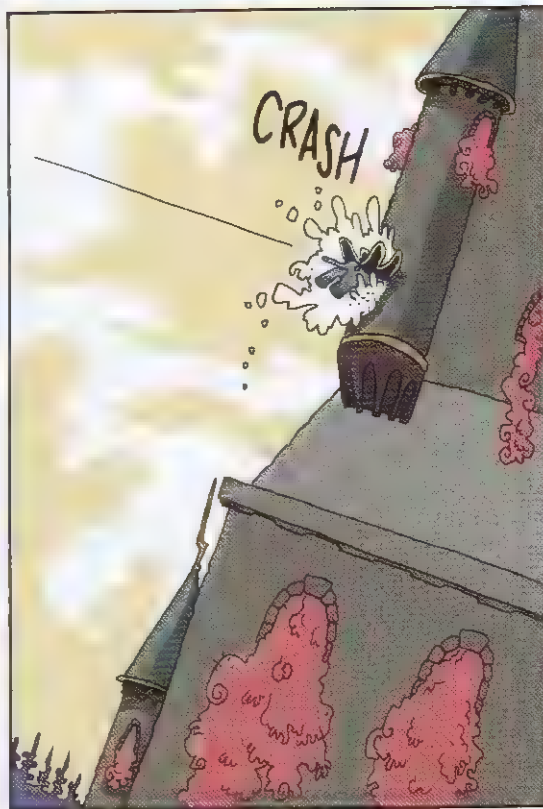

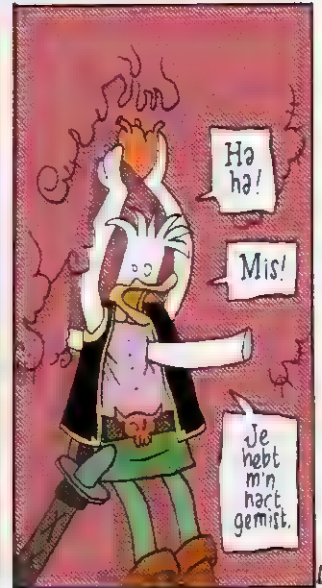
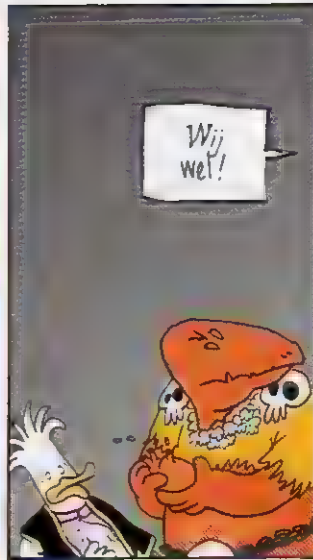
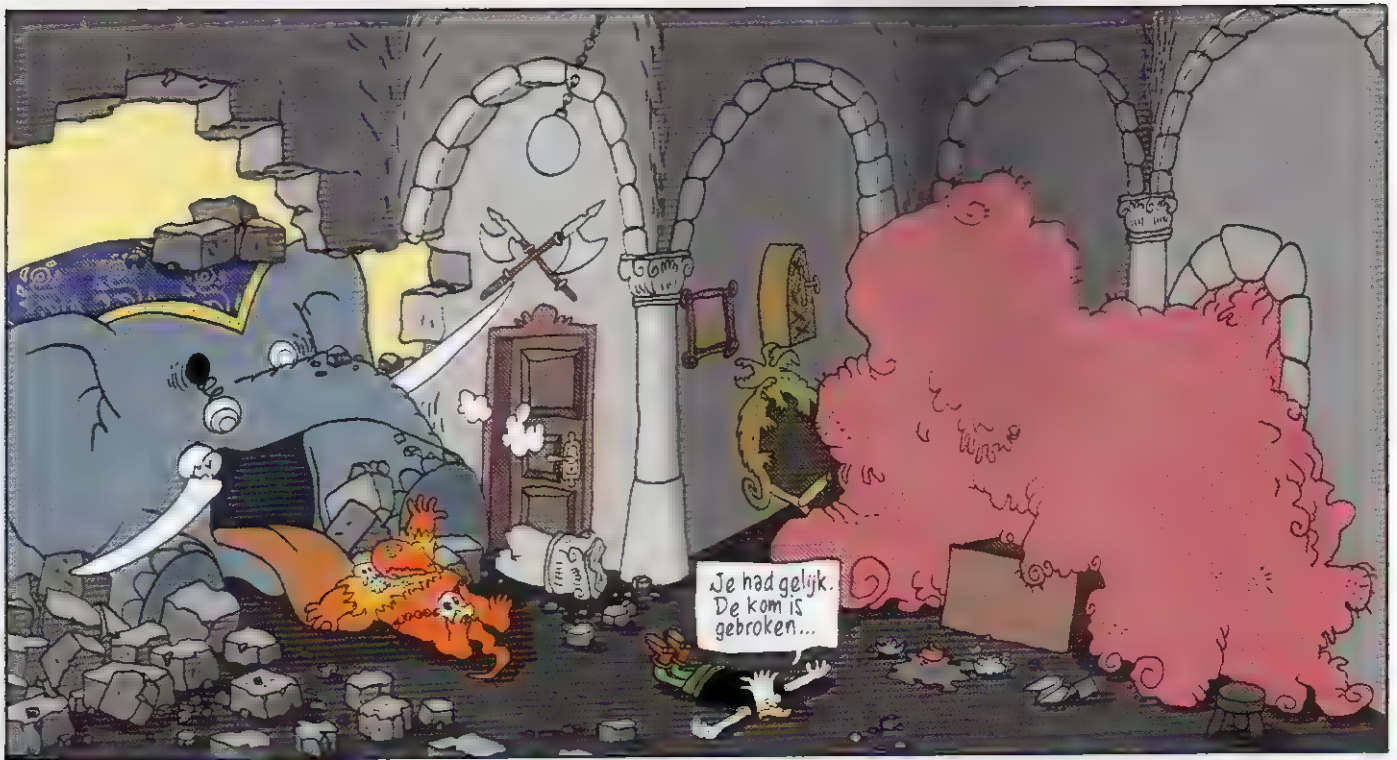

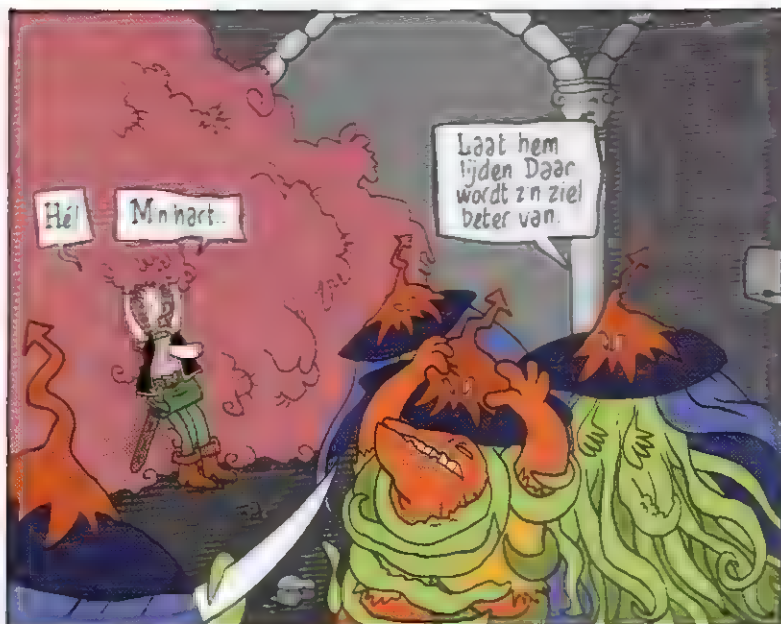

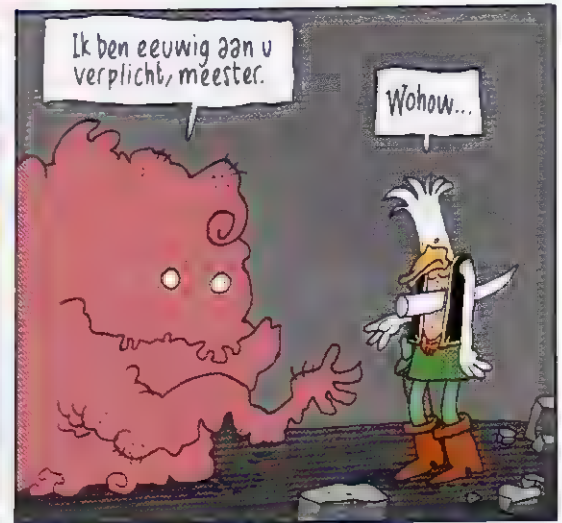
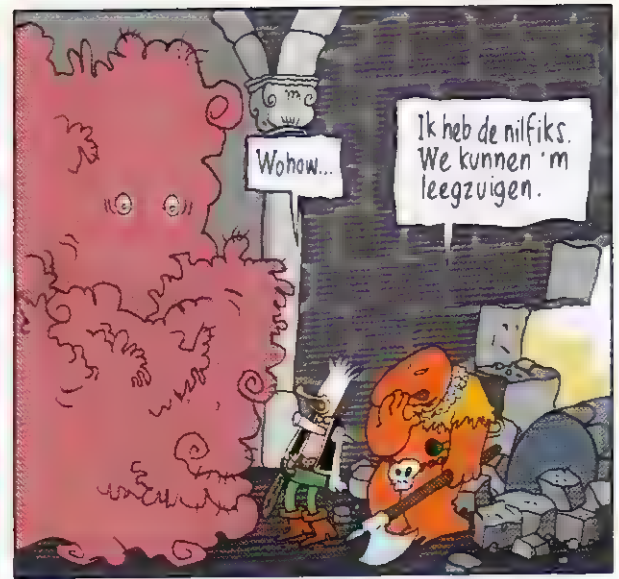

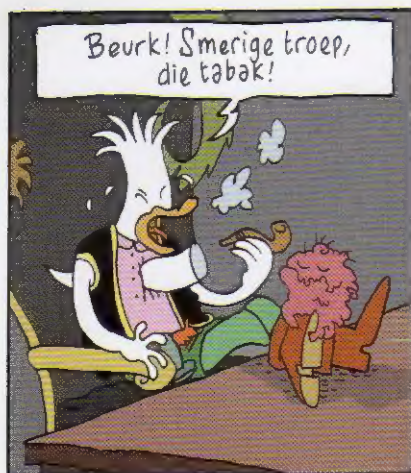

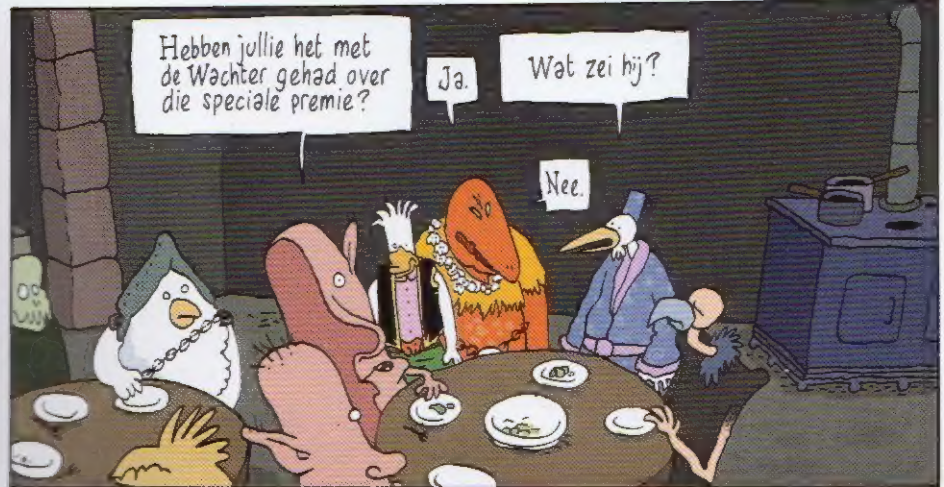
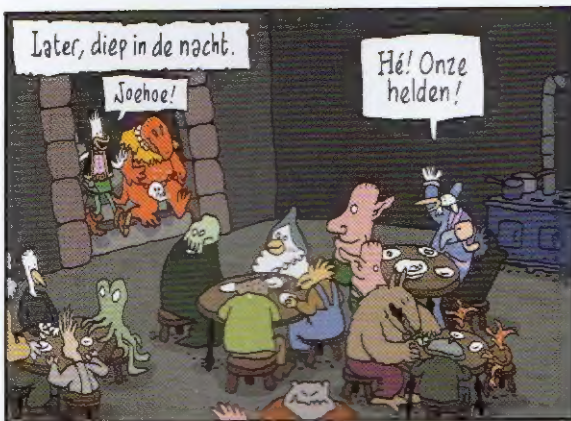

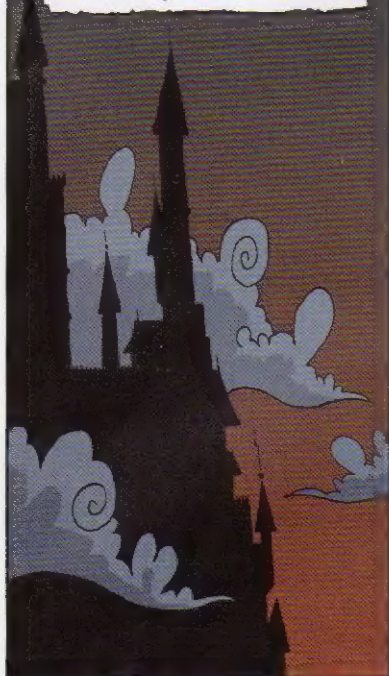

Het is een immense
Donjon, voorzien van vier
torens. Een kleine wereld,
bewoond door monsters
en geesten, waarvan ik
de koning ben.

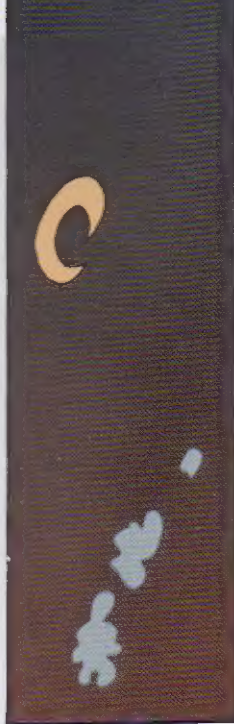
Ik verzorg mijn
monsters graag, ik
toon mij hun vriend,
opdat ze niet vergeten
wie hun meester is.

Ik ben koning van
een leger van mon-
sters en toch voel
ik mij alleen.

Heel erg alleen
sinds jij er niet
meer bent,
Alexandra...

Treedt binnen in het mateloos grappige en inventieve fantasy-universum van de Franse stripgrootmeesters Joann Sfar en Lewis Trondheim... *Donjon*.

Vier zwarte torens waarvan de hoogste op tien dagen gaans te zien is. Een loden deur, diep in het hart van een stinkend moeras. Kilometerslange gangen, bedekt met mos en muursalpeter en... een laffe eend die is voorbestemd om een groot krijger te worden. Zo opent *Donjon* - de slottoren van de reekstitel - met de introductie van een door idealen gehandicapte jonge vogel die zich ontpopt als rechtshandhaver. Tegen wil en dank, dat wel. Maar er valt meer te beleven. Dit is namelijk ook het verhaal van Kadmium, de keldermeester, van Alcibiades, de gnomist en beheerder van de kristallen bollen, en dat van een net zo wijze als onhandige blinde draak, die het in deze wereld in verval bepaald niet gemakkelijk heeft.

Wat ze gemeen hebben?

Tja, goede vraag...

Als ik zou uitrekenen hoeveel plaatjes Lewis Trondheim en Joann Sfar per dag tekenen om aan een dergelijk grote productie te komen, zouden zij voor ik de uitkomst ervan heb alweer een album klaar hebben. - Hanco Kolk

€ 9,90

ISBN 90-225-3642-4

9 789022 536421